

Elöljáróik parantsolatja szerint bizonyos helyeken meg fog jelenni, és minek-utánna a' Processió a Sz. Zsigmond Templomába vissza tért, hármás puska lövéssel, a' Bástyákon pedig ágyú durrogással fogja e' Nemzetünk bötsős Ünnepest dicsőíteni.

E rendtartás megjelenése óta minden évben csakugyan így ünnepelték első szent királyunk emlékét. És ha évek folyamán itt-ott el is tértek ettől az 1818-i rendtartástól és a Szent Kéz nem indul el olyan kora reggel mint a régi, jobb világban és kísérete mellől el is maradt a már nem létező «Polgári» és «Tsászári Királyi» katonaság, kivont kardok és égő fáklyák, — de ünnepének fénye ezek nélkül is csak növekedett és növekszik folytonosan azoknak a száz- ezreknek az ország fővárosába való zarándoklásával, kiknek megjelenése mindegyre nagyobb arányúvá szépíti és felejthetlenné teszi ezt a napot még azoknak is, akik csak egyszerű szemlélői ennek a dicsőséges nemzeti ünnepnek.

KÉZHEZ TANULT KISMADÁRKÁM...

*Kézhez tanult kismadárkám,
Szívemben kelt Ibolyácskám,
Enyém vagy hát, tied vagyok
Kék-tó szemed rabja vagyok
Édes szeretőm.*

*Hajnalorcád rózsalevél,
Ajkad gyöngykagylóval felér,
Kezed virág, cédrus lábad,
Őzünöke sem szebb nálad
Édes szeretőm.*

*Szarvasének, medveének,
Virágének, madarének,
Nem dicséret szépségednek.
Sem violaszerelmemnek
Édes szeretőm.*

ELJÖTTEM, ELJÖTTEM...

*Eljöttem, eljöttem
Bogláros violám,
Csodafejű szarvas
Hozott el a hátán.*

*Híreslő híredre
Orcád megcsodálni,
Gyémántos kendővel
Szerelmemkinálni.*

*Szerelmemkinálni,
Hozám választani,
Jegybéli mátkámnak
Téged megváltani.*

*Húzz karmazsincsizmát,
Őlts selyemrokolyát,
Tíz ujjadba gyűrűt,
Csokrozd a pántlikád.*

*Csodaszarvas hátán
Aj, elköltöztettek,
Három körösön túl
Asszonyomnak teszlek.*

Számadó Ernő.